

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: Gábor E. dr.
Cím: Orvosok kórház
nélkül

Forrás: Világ

Bp.

1918. XI. 22.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Olda)

Osztályozás

Tárgy

614.25

Hely

Idő

"1918"

Orvosok kórház nélkül

Veszélyben a fiatalok továbbképzése és az egész orvosi kar megélhetése

A probléma sokkal súlyosabb, mint a béke-idők eléggé ismeretes orvosi problémája. Békében ugyanis a fiatal orvosok, akik a fővárosban nem tudtak elhelyezkedni, vidékre mentek, ahol szerény és nehéz, de biztos existenciát tudtak maguknak teremteni. Most igen sok vidéki város és község idegen megszállás alatt van s az orvosok nem szívesen mennek ilyen vidékre, még ha szülővárosukról is van szó. Súlyosbitja a helyzetet, hogy az orvosok száma a háborús konjunktúra csábító hatása alatt oly nagy mértékben növekedett meg, hogy máris messze meghaladja az ország igényeit, különösen, ha az ország várható új területére gondolunk. Ez évben 1300 medikus tanul az ország négy egyetemén s ezeknek a száma is szaporodni fog 50—100 leszerelő medikussal. Szomorú perspektívák.

A hadból hazatért orvosok hamarosan szervezkedni kezdtek, hogy a szomorú, szinte kilátástalan viszonyok között mentesék meg, ami menthető. Megalakították a hadbavonult orvosok szervező bizottságát, amely a hadügyi kormány felé terjesztette kívánságait. Az orvosok ügye itt jó kezekbe került: dr. Madzsar Józsefnek, a hadügyi minisztériumban a leszerelési osztály vezetőjének kezébe.

Dr. Madzsar a szervező bizottság mai ülésén beszámolt az eddig tervbevetett és foganatosított intézkedésekről. Három irányban igyekszik a kormány az orvosok helyzetén javítani. 1. Azokat az orvosokat, akik a háborúban végezték el

tanulmányjaikat és továbbképzésre szorulnak, katonai rangjuk megtartásával kórházba vagy klinikába vezénylik 3—4 hónapra. 2. A kész orvosok elhelyezkedésének megkönnyítésére a belügyminisztérium összeírta az országban üresedésben levő kórházi orvosi, körorvosi, stb. állásokat s a listát a szervezet rendelkezésére bocsátja. Akik ez állások betöltésére vállalkoznak, katonai fizetésükön kívül 40 korona napi díjat kapnak, a kórházi orvosok teljes ellátást. 3. A belügyminisztérium továbbképző tanfolyamokat fog rendezni s a tanfolyamokra jelentkező orvosok katonai vezénylet alapján küldetnek ki két hónapra. Így anyagi gondoktól mentesen fogják magukat továbbképezhetni.

Igen nagy nehézségekbe ütközik az orvosok elhelyezése a fővárosban, mert itt minden kórház és klinika tul van zsúfolva. A kormány úgy fog ezen a bajon segíteni, hogy a háborús orvoshiány miatt a kórházakba alorvosokká kinevezett medikusokat szolgálatuktól felmentik s helyüket csakis diplomás orvosokkal töltik be. Azonban így is csak vajmi kevés hely szabadul fel s ezért gyökeres orvoslást, éppen úgy, mint a háború előtt, csak a vidéken való megtelepedéstől lehet remélni. Az orvosok erre csak a legvégső esetben szánják el magukat s ez az eset, sajnos, most a hirtelen leszerelés miatt rájuk szakadt. Azoknak, akik nem mennek, vagy nem mehetnek vidékre (például budapestiek), a kormány igyekezni fog lakást, telefont juttatni, de kielégítő orvoslásra itt nincs kilátás. Azzal a tervvel is foglalkoznak, hogy a hadseregben felszabadult műszereket a kórházak készleteinek felújítása után a hadból visszatért orvosok közt osztják szét. Erre azonban egyelőre nem kerülhet a sor, mert a ma zürzavaros viszonyok

között senkinek sincsen tisztá képe a rendelkezésre álló készletekről.

A jövőben kedvező változás várható a kormány két tervétől. Az egyik a közegészségügy államosítása, ami igen sok, főleg adminisztratív álláshoz fogja juttatni az orvosokat; a másik a katonai és polgári egészségügynek, a katonai és polgári kórházaknak egyesítése. Az egyesítésnél az aktív katonae orvosokat adminisztratív munkára fogják beosztani s így sok orvosi állás szabadul fel.

Ezekről az intézkedésektől sokat várnak a háborúban annyira irigyelt katonae orvosok. De a gyűgyülés folyamata mégis igen fájdalmas és hosszadalmas lesz.

Dr. Gábor Emil